

(5)

МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА
Национално есенно състезание по физика
Стара Загора, 28 – 30 ноември 2003 г
Решения на задачите от специалната тема

Задача 1.

а) Нека вертикалните координати на топчетата А и Б са съответно x^A и x^B . Нека времето, за което топчето Б се връща на повърхността, без да се удри с топчето А, е t_B . То се определя от уравнението

$$(1) \quad x^B = x_0^B + v_0^B t - \frac{gt^2}{2}$$

По условие $x_0^B = 0$, а $t = t_B$, когато $x^B = 0$, следователно $0 = v_0^B t_B - \frac{gt_B^2}{2}$,

откъдето получаваме

$$(1) \quad t_B = \frac{2v_0^B}{g}$$

Нека t_1 е времето до удара между двете топчета. За да могат двете топчета да се ударят преди топчето Б да се върне на повърхността, $t_1 < t_B$.

Времето t_1 можем да намерим от уравнение (1) и уравнението за движение на топчето А:

$$(2) \quad x^A = x_0^A + v_0^A t - \frac{gt^2}{2}, \text{ където } x_0^A = h_0, v_0^A = 0, \text{ следователно уравнение (2) се}$$

опростява до

$$(2) \quad x^A = h_0 - \frac{gt^2}{2}$$

Така приравнявайки $x^A = x^B$, получаваме $v_0^B t_1 - \frac{gt_1^2}{2} = h_0 - \frac{gt_1^2}{2}$, откъдето

$$t_1 = \frac{h_0}{v_0^B}. \text{ Топчетата ще се ударят помежду си преди топчето Б да се удари в}$$

повърхността, когато $t_1 < t_B$ или $\frac{h_0}{v_0^B} < \frac{2v_0^B}{g}$, следователно $v_0^B > \sqrt{\frac{gh_0}{2}}$. При

дадените числени стойности за скоростта v_0^B се получава

$$v_0^B > \sqrt{\frac{10 \text{ m/s}^2 \cdot 6,05 \text{ m}}{2}} = 5,5 \text{ m/s}$$

б) При идеално еластичен удар в повърхността скоростта на топчето Б ще се запазва. Следователно движението му ще бъде периодично с период t_B . В такъв случай броят на ударите N на топчето Б в повърхността преди да се удари с топчето А определяме от условието

$$(3) \quad N < \frac{t_A}{t_B} < N + 1, \text{ където } t_A \text{ е времето за падане на топче А, без да се удари с}$$

топче Б, а t_B е времето за падане на топче Б, без да се удари с топче А. t_B е намерено в подусловие а), а t_A намираме от уравнение (2). При $t = t_A$, $x^A = 0$.

получаваме $0 = h_0 - \frac{gt_A^2}{2}$, $t_A = \sqrt{\frac{2h_0}{g}}$. Така получаваме $\frac{t_A}{t_E} = \frac{\sqrt{\frac{2h_0}{g}}}{\frac{2v_0^E}{g}} = \sqrt{\frac{gh_0}{2v_0^E}} \cdot \frac{1}{v_0^E}$

При дадените числени стойности $\frac{t_A}{t_E} = \sqrt{\frac{10m/s^2 \cdot 6,05m}{2}} \cdot \frac{1}{1,5m/s} = 3\frac{2}{3}$. Броят на ударите е $N = 3$.

в) За да намерим височината на удара h при условията, дадени в подусловие б), уместно е да се разгледа движението на топчетата като се приеме за начален момент момента време, когато топчето Б вече се е ударило N пъти в повърхността. Ако старото време е t , то новото време $t = t - Nt_E$. В такъв случай от тук нататък задачата прилича на подусловие а) с тази разлика, че сега топчето А в този момент се намира на височина h_0^A и има скорост v_0^A . h_0^A и v_0^A се намират от равенствата

$$(4) \quad h_0^A = h_0 - \frac{g(Nt_E)^2}{2}$$

$$(5) \quad v_0^A = g(Nt_E)$$

Височината на удара h определяме от законите на движение на двете топчета

$$(6) \quad x^A = h_0^A - v_0^A t - \frac{gt^2}{2}$$

$$(7) \quad x^B = v_0^B t - \frac{gt^2}{2}$$

В момента на удара t_{uo} , $x^A = x^B = h$. Тогава

$$(8) \quad h_0^A - v_0^A t_{uo} - \frac{gt_{uo}^2}{2} = v_0^B t_{uo} - \frac{gt_{uo}^2}{2}, \text{ следователно } t_{uo} = \frac{h_0^A}{v_0^A + v_0^B}. \text{ Оттук като}$$

заместим в уравнение (7), получаваме

$$(9) \quad h = \frac{v_0^B h_0^A}{v_0^A + v_0^B} - \frac{gh_0^A^2}{2(v_0^A + v_0^B)^2} = \frac{h_0^A}{v_0^A - v_0^B} \left[v_0^B - \frac{gh_0^A}{2(v_0^A + v_0^B)} \right]$$

Използвайки дадените числени стойности последователно намираме от формули (1), (4), (5) и (9)

$$t_E = \frac{2 \cdot 1,5m/s}{10m/s^2} = 0,3s, \quad h_0^A = 6,05m - \frac{10m/s^2 (3 \cdot 0,3s)^2}{2} = 6,05m - 4,05m = 2m$$

$$v_0^B = 10m/s^2 (3 \cdot 0,3s) = 9m/s,$$

$$h = \frac{2m}{9m/s + 1,5m/s} \left[1,5m/s - \frac{10m/s^2 \cdot 2m}{2(9m/s + 1,5m/s)} \right] = 0,104m$$

Задача 2.

а) Токът във верига, на която е подадено синусово напрежение, е също синусов. Амплитудите на напрежението U_0 и тока I_0 са свързани с техните ефективни стойности така:

$$(1) I_{eff} = \frac{I_0}{\sqrt{2}}$$

$$(2) U_{eff} = \frac{U_0}{\sqrt{2}}$$

Ефективните стойности на тока и напрежението са свързани с импеданса Z на веригата с уравнението

$$(3) U_{eff} = I_{eff} Z$$

Импедансът на верига, състояща се от последователно включени кондензатор с капацитет C и проводници с индуктивност L е равна на

$$(4) Z = \sqrt{(\omega L)^2 + \frac{1}{(\omega C)^2}}$$

Следователно амплитудата на тока I_0 е равна на

$$(5) I_0 = \frac{U_0}{\sqrt{(\omega L)^2 + \frac{1}{(\omega C)^2}}}$$

б) Промяната на заряда върху плочите на кондензатора (дискете) $\frac{dQ(t)}{dt}$ е свързана с моментната стойност на тока $I(t) = I_0 \sin(\omega t)$ по следния начин:

$$(6) \frac{dQ(t)}{dt} = I(t)$$

След интегриране се намира, че

$$(7) Q(t) = \int \frac{dQ(t)}{dt} dt = \int I_0 \sin(\omega t) dt = \frac{I_0}{\omega} \int \sin(\omega t) d(\omega t) = -\frac{I_0}{\omega} \cos(\omega t) + C, \quad \text{където } C = 0.$$

Следователно максималната стойност на натрупания заряд Q_0 е

$$(8) Q_0 = \frac{I_0}{\omega}$$

в) Моментната сила $F_C(t)$, с която ще си взаимодействат двата диска (двете плочи на кондензатора), е равна на

$$(9) F_C(t) = Q(t) E_{elex}(t), \quad \text{където } E_{elex}(t) = \frac{E_C(t)}{2}, \quad E_C(t) - \text{електричното поле в кондензатора, съставено от електричните полета, които създават двата диска}$$

$E_C(t)$ е свързано с напрежението $U_C(t)$, $E_C(t) = \frac{U_C(t)}{d_C}$, а $U_C(t) = \frac{Q(t)}{C}$, където

$$C = \frac{\epsilon_0 S}{d_C} = \frac{\epsilon_0 \pi R_C^2}{d_C}. \quad \text{Следователно}$$

$$(10) F_C(t) = \frac{Q(t)^2 d_C}{2 \epsilon_0 \pi R_C^2} = \frac{Q(t)^2}{2 \epsilon_0 \pi R_C^2} \quad \text{Формулата е аналогична на формулата за}$$

отделено количество топлина върху съпротивление при променлив ток.

(11) $Q(t) = I^2(t)R$, $Q_{ef} = I_{ef}^2 R$. Аналогично можем да въведем ефективна стойност на заряда $Q_{ef} = \frac{Q}{\sqrt{2}}$. Тогава за средната сила F_C ще получим

$$(12) F_C = \frac{I_0^2}{4\pi\epsilon_0\omega^2 R_C^2}$$

г) Моментната сила $F_L(t)$ с която ще си взаимодействат двата проводника може да се получи приближено по следния начин: тъй като разстоянието между проводниците $d_L \ll R_L$, може да се приеме, че магнитното поле, което създава всеки един от проводниците в точка от другия проводник е приблизително същото, каквото би създавал прав безкраен проводник, а то е

$$(13) B = \frac{\mu_0 I}{2\pi d_L}$$

Моментната сила, която ще действа на всеки един от проводниците по закона на Ампер (тя ще е сила на привличане) ще е равна на

$$(14) F_L(t) = B(t)I(t)2\pi R_L = \frac{\mu_0 I^2(t)R_L}{d_L}$$

Използвайки разсъжденията в подточка в) по същия начин се получава за средната сила

$$(15) F_L = \frac{\mu_0 I_{ef}^2 R_L}{d_L} = \frac{\mu_0 I_0^2 R_L}{2d_L}$$

д) Везната ще бъде в равновесие, когато двете сили F_C и F_L се уравновесяват. От равенства (12) и (15) получаваме

$$(16) \frac{I_0^2}{4\pi\epsilon_0\omega^2 R_C^2} = \frac{\mu_0 I_0^2 R_L}{2d_L} \text{ След опростяване получаваме}$$

$$(17) \omega_{рав} = \sqrt{\frac{d_L}{2\epsilon_0\mu_0\pi R_C^2 R_L}} = c \sqrt{\frac{d_L}{2\pi R_C^2 R_L}}. \text{ При измерена честота } \nu_{рав} = 9,525 \text{ MHz,}$$

за скоростта на светлината c се получава

$$(18) c = \omega_{рав} \sqrt{\frac{2\pi R_C^2 R_L}{d_L}} = 2\pi\nu_{рав} \sqrt{\frac{2\pi R_C^2 R_L}{d_L}} = 2\pi \cdot 9,525 \cdot 10^6 \text{ s}^{-1} \sqrt{\frac{2\pi \cdot (2 \cdot 10^{-2} \text{ m})^2 \cdot 2 \cdot 10^{-1} \text{ m}}{2 \cdot 10^{-3} \text{ m}}} = 3,000 \cdot 10^8 \text{ m/s}$$

е) Тъй като силата F_C на зависи от разстоянието между дисковете, а силата F_L зависи от разстоянието d_L между проводниците като $F_L \propto \frac{1}{d_L}$, равновесието ще е неустойчиво.

Задача 3.

а) Нека ъгъл α е ъгълът, който наклонените ивици на горната повърхност сключват с хоризонталата. Следователно $\operatorname{tg} \alpha = \frac{a}{d}$. При $a \ll d$, $\operatorname{tg} \alpha \ll 1$,

$\operatorname{tg} \alpha \approx \alpha$, $\alpha \approx \frac{a}{d}$. Нека лъч се движи в пластинката, сключвайки ъгъл γ с

вертикалата, а излизайки отгоре сключва ъгъл φ с вертикалата. Нека той пресича пластинката в точка разположена над ивица В. Тогава от закона на Снелиус се получава:

$$(1) \frac{\sin(\varphi + \alpha)}{\sin(\beta + \alpha)} = n. \text{ Њгълът } \varphi \text{ е минимален, когато ъгълът } \beta = 0. \text{ Тогава от}$$

ивицата, разположена над рисунка В, под ъгъл $\varphi_{\min}$ ще се вижда рисунка В.

$$\text{От (1) получаваме } \frac{\sin(\varphi_{\min} + \alpha)}{\sin(\alpha)} = n \approx \frac{\varphi_{\min} + \alpha}{\alpha}, \varphi_{\min} = (n-1)\alpha = (n-1)\frac{a}{d}.$$

Забележете, че $\varphi_{\min} < \alpha$. Числената стойност ще бъде

$$\varphi_{\min} = \frac{(1.6-1) \cdot 25}{200} = 0.075 \text{ rad} = 4.297''$$

За да се вижда само рисунката В и от ивицата, разположена над ивица А, трябва лъчите пресичащи тази ивица, да се движат вътре в пластинката под ъгъл β_1 , удовлетворяващ условията

$$(2) \frac{\sin(\alpha - \varphi)}{\sin(\alpha - \beta_1)} = n \text{ и}$$

$$(3) \operatorname{tg} \beta_1 = \frac{d}{h+a}$$

Тъй като $\alpha - \varphi \ll 1 \Rightarrow \alpha - \beta_1 \ll 1 \Rightarrow \beta_1 \ll 1$. Следователно

$$(4) \operatorname{tg} \beta_1 = \frac{d}{h+a} \approx \beta_1 \approx \frac{d}{h}$$

От (2) получаваме

$$(5) \beta_1 = \frac{2(n-1)\alpha}{n} = 0.09375 \text{ rad} = 5.371''$$

От (4) и (5) се получава

$$(6) h = \frac{d}{\beta_1} = 2133 \mu\text{m}$$

б) Нека предположим, че сноп лъчи, излизайки от ивица, разположена над рисунка В, идват от рисунка В и тя се вижда най-добре за втори път. Това означава, че лъчите вътре в пластинката сключват ъгъл β_2 с вертикалата, който се определя от следното условие

$$(7) \operatorname{tg} \beta_2 = \frac{2d}{h}. \text{ При дадено } d = 200 \mu\text{m} \text{ и изчислено в подусловие а) } h = 2133 \mu\text{m},$$

получаваме за $\beta_2 = 10.621''$. Прилагайки закона на Снелиус от уравнение (1) намираме ъгъла φ_2 , под който лъчите излизат от пластинката

$$(8) \frac{\sin(\varphi_2 + \alpha)}{\sin(\beta_2 + \alpha)} = n, \alpha = \operatorname{arctg} \frac{a}{d} = 7.125'' \varphi_2 = \arcsin[n \sin(\beta_2 + \alpha)] - \alpha = 22.063''$$

Под същия ъгъл φ_2 трябва да излизат лъчите и от ивицата, разположена над рисунка А. Това означава, че те ще се движат вътре в пластинката под ъгъл β_2 , определен от условието

$$(9) \frac{\sin(\varphi_2 - \alpha)}{\sin(\beta_2 - \alpha)} = n. \text{ Следователно } \beta_2 = \arcsin\left[\frac{\sin(\varphi_2 - \alpha)}{n}\right] + \alpha = 16.396''$$

Така можем да получим от каква част на основата идват лъчите, излизащи от ивица, разположена над рисунка А. Нека най-десния лъч на снопа идва от основата от точка, отместена надясно на разстояние x . Тогава

$$(10) \frac{x}{h+a} = \operatorname{tg}\beta_2, \quad x = (h+a)\operatorname{tg}\beta_2 = 635 \mu\text{m}.$$

Разделяйки това отместване на ширината на ивиците d получаваме, че лъчът ще идва от точка, отместена на $3.175d$. Следователно, докато първият сноп идва изцяло от рисунка В, вторият сноп ще дава 0.175 части от рисунка А и 0.825 части от рисунка В.

в) Когато ъгълът на гледане е максимален и равен на 90° , лъчът вътре ще се движи под ъгъл $\beta_{\max}$, определен от условието

$$(11) \frac{\sin(90 - \alpha)}{\sin \beta_{\max}} = n. \text{ Оттук се получава } \beta_{\max} = 38.329''. \text{ При такъв ъгъл лъчът}$$

ще идва от точка от основата, отместена на разстояние $x = kd$, като

$$(12) \frac{x}{h+a} = \operatorname{tg}\beta_{\max}. \text{ Оттук се получава за } k$$

$$(13) k = \frac{(h+a)\operatorname{tg}\beta_{\max}}{d} = 8.53. \text{ Следователно ще се наблюдават последователно 8 рисунки. От другата страна броят ще е същия и общия брой ще бъде 16.}$$